

Direcția de inspecție pentru judecători

Nr. lucrare:

Data:

REZOLUȚIE

Nr.

1. Data și modalitatea sesizării:

Sesizarea formulată de petentul **XX**, adresată Consiliului Superior al Magistraturii, unde a fost înregistrată sub nr. , a fost înaintată Inspecției Judiciare, fiind înregistrată la Direcția de Inspecție pentru judecători sub numărul de mai sus, la data de

2. Aspecte sesizate:

În cuprinsul sesizării petentul **XX** formulează plângere împotriva **AA** din cadrul Judecătoriei **Y**, față de modul de soluționare al dosarului nr. , având ca obiect contestație la executare.

În concret, petentul a arătat că a formulat contestație împotriva executării silite a sentinței civile nr. a Judecătoriei **Y**, prin care a fost obligat la plata sumei de 1500 lei reprezentând cheltuieli de judecată, motivat de faptul că a executat de bună voie această obligație la data de 12.11.2019 însă, la primul termen de judecată din , contestația i-a fost respinsă. De asemenea, arată că deși a solicitat suspendarea executării silite până la soluționarea contestației la executare, această cerere nu a fost soluționată.

Apreciază petentul că judecătorul cauzei a săvârșit un abuz, datorat relației apropiate pe care acesta o are cu grefiera **B** de la Judecătoria **Z**, unde a lucrat anterior,

3. Data finalizării verificărilor prealabile și conținutul acestora:

Pentru soluționarea lucrării au fost efectuate verificări prealabile, în conformitate cu prevederile art.45 alin.3 din Legea nr.317/2004 și art. 21-24

din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspekția Judiciară, fiind avute în vedere înscrisurile anexate sesizării și relațiile comunicate de către Judecătoria Y la solicitarea inspectorului judiciar, precum și punctul de vedere al judecătorului vizat de sesizare.

În conformitate cu art. 25 alin.1 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspekția Judiciară, la data de 1.04.2020 s-a constatat finalizarea verificărilor prealabile efectuate în lucrarea de față.

4. Situația de fapt reținută:

Prin contestația la executare înregistrată pe rolul Judecătoriei Y la data de sub nr. , debitorul XX CC a solicitat instanței ca, în contradictoriu cu creditoarea , să dispună anularea actelor de executare efectuate în dosarul de executare nr. al BEJ , întoarcerea executării, aplicarea unei amenzi judiciare creditoarei pentru introducerea cu rea credință a unei cereri de executare și obligarea creditoarei la plata daunelor morale de 1000 lei către debitor.

În motivarea contestației s-a arătat că prin sentința civilă nr. a Judecătoriei Y pronunțată în dosarul nr. debitorul a fost obligat la plata către creditoare a sumei de 1500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, sumă pe care a executat de bună voie, achitând 300 lei la data de 13.05.2019, 300 lei la data de 27.06.2019, 300 lei la data de 20.09.2019, 300 lei la 05.11.2019 și 300 lei la 12.11.2019.

La 25.10.2019 creditoarea a formulat cerere de executare pentru suma de 1500 lei cheltuieli de judecată, iar executarea silită a fost încuviințată nelegal pentru această sumă, deoarece la data pronunțării încheierii de încuviințare a executării silite, nr. deja achitase 900 lei din creanță, iar diferența de 600 lei a achitat-o în 2 tranșe a câte 300 lei la 05.11.2019 și 12.11.2019, respectiv înainte de 14.11.2019, când a primit prin poștă somația și actele de executare.

Ca urmare, debitorul a apreciat ca fiind nelegale înființarea popririi asupra conturilor sale și încuviințarea cheltuielilor de executare în sumă de 620 lei, pentru că la 14.11.2019 debitul era deja achitat integral.

Prin încheierea civilă nr. Judecătoria Y a respins ca nefondată contestația la executare, reținând, în esență, că sentința civilă nr. pronunțată în dosarul nr. al Judecătoriei Y prin care debitorul a fost obligat la plata sumei de 1500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, a rămas definitivă prin respingerea apelului, prin decizia civilă nr. a Tribunalului Deși la data respingerii apelului debitorul trebuia să execute hotărârea imediat și să plătească integral debitul, acesta nu a procedat în acest mod, încălcând astfel prevederile art. 622 alin. 1 Cod procedură civilă, în care se arată că „obligația stabilită prin hotărârea unei

instanțe ... se aduce la îndeplinire de bună voie”, pe cele ale art. 1490 alin. 1 Cod civil care prevăd că „creditorul poate refuza să primească o executare parțială ...” și pe cele ale alin. 2 al aceluiași articol care prevede că „cheltuielile suplimentare cauzate creditorului de faptul executării parțiale sunt în sarcina debitorului, chiar și atunci când creditorul acceptă o asemenea executare”.

A reținut astfel instanța că executarea silită, începută după ce debitorul a efectuat o plată parțială de 900 lei, s-a făcut în condiții legale, astfel că menționarea în încheierile de încuviințare a executării și în celelalte acte de executare a debitului de 1500 lei nu fac ca executarea să fie nelegală, cu atât mai mult cu cât debitorului rău platnic nu i s-a reținut în plus nici o sumă peste ceea ce datora, exceptând cheltuielile executării, care îi sunt imputabile din moment ce a executat hotărârea cu întârziere.

Din relațiile comunicate de către Judecătoria Y rezultă că petentul a exercitat calea de atac a apelului împotriva încheierii civile nr.

5. Argumentarea soluției și dispozițiile legale aplicabile:

Potrivit dispozițiilor art. 97 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.

Analizând conținutul sesizării, se constată că nemulțumirile exprimate de petent vizează modul de soluționare al dosarului nr. , având ca obiect contestație la executare, acesta insistând asupra faptului că soluția de respingere a contestației este nelegală în condițiile în care executarea silită a fost încuviințată, respectiv a început, pentru suma de 1500 lei, deși până la data introducerii cererii de executare silită achitase deja 900 lei din această sumă, iar debitul a fost achitat integral până la introducerea contestației la executare și că instanța nu s-a pronunțat asupra cererii de suspendare a executării.

Sub acest aspect, apreciem că criticile formulate de către petent nu pot forma obiect al verificărilor, întrucât Inspecția Judiciară nu poate realiza o analiză a legalității și temeiniciei soluțiilor pronunțate de magistrați în exercitarea atribuțiilor specifice, având în vedere limitele cuprinse în art. 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art. 16 alin.2 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară republicată, cu modificările și completările ulterioare, deoarece o asemenea activitate ar aduce atingere principiului independenței judecătorului, consacrat de art. 124 alin.3 din Constituția României, precum și autorității de lucru judecat.

O analiză din perspectiva solicitată de petent ar presupune formularea unor aprecieri asupra modului în care instanța trebuie să interpreteze și să

aplice legea sau, mai mult decât atât, o analiză proprie a situației de fapt prin prisma probelor ori datelor prezentate și a dispozițiilor legale, fapt nepermis unei autorități administrative, care nu are competența de a formula opinii în legătură cu legalitatea sau temeinicia hotărârilor luate de judecători cu ocazia soluționării cauzelor și, cu atât mai puțin, nu poate îndeplini prerogative jurisdicționale.

Rezultă astfel, așa cum am menționat și mai sus, că toate aspectele sesizate de petent sunt susceptibile de analiză numai în cadrul jurisdicțional, aceasta rezultând de asemenea din norma de principiu cuprinsă în art.98 alin.1 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, care delimitează cadrul angajării răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor la „abaterile de la îndatoririle de serviciu” și la „faptele care afectează prestigiul justiției”.

Ori, în cauză, petentul a uzitat de calea de atac a apelului, așa încât toate criticile formulate cu privire la soluția pronunțată în cauză urmează să fie analizate de instanța de control judiciar.

Analizând totuși încheierea civilă nr. _____ a Judecătoriei _____, în limitele prevăzute de art. 46 alin.2 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară republicată, cu modificările și completările ulterioare, se constată că în cuprinsul acesteia se regăsesc atât argumentele, cât și raționamentele logico-juridice pe care instanța și-a sprijinit soluția, instanța justificând respingerea contestației la executare prin raportare la momentul începerii executării silite, când debitul nu era achitat în totalitate, și motivând de ce petentul datora cheltuielile de executare.

În ceea ce privește afirmația potrivit căreia instanța nu s-ar fi pronunțat cu privire la cererea de suspendare a executării silite, arătăm că legiuitorul a reglementat în art. 444 și următoarele din Codul de procedură civilă modalitățile prin care poate fi completată o hotărâre judecătorească într-o atare situație, acceptând astfel posibilitatea producerii unei asemenea omisiuni, așa încât, o asemenea situație, chiar în contextul în care ar fi reală, nu poate antrena răspunderea disciplinară a judecătorului.

De asemenea, precizăm că în urma verificărilor efectuate nu au rezultat nici un fel de indicii în sensul identificării vreunei încălcări, cu știință, a normelor de drept material sau procesual și nici nesocotirea din culpă a acestora într-o manieră gravă, neîndoielnică și nescuzabilă, nefiind așadar întrunite condițiile prevăzute de art. 99 lit. t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru atragerea răspunderii disciplinare a judecătorului care a soluționat cauza.

Astfel, potrivit art. 99 lit. t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituie abatere disciplinară, *”exercitarea funcției cu rea-credință*

sau gravă neglijență, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni”.

Potrivit dispozițiilor art. 99 ind.1 din același act normativ, există *reacredință* atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane, și *gravă neglijență* atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

Trebuie subliniat că, pentru a se constata reaua – credință, este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri profesionale elementare, cu consecințe grave asupra îndeplinirii actului de justiție. De asemenea, pentru a se constata grava neglijență, încălcarea normelor de drept material sau procesual trebuie să poată fi caracterizată ca fiind o greșală evidentă, neîndoielnică, căreia îi lipsește orice justificare, cu consecințe deosebit de grave, atât în ceea ce privește drepturile procesuale ale părților, cât și a activității de judecată.

Prin raportare la aceste dispoziții, circumstanțele cauzei relevă lipsa indiciilor în sensul că judecătorul ar fi dispus, în dosarul nr. _____ cu intenția de a încălca legea, pentru a decide astfel în mod intenționat, din motive străine de cauză, în favoarea sau în defavoarea uneia dintre părțile implicate.

De fapt, așa cum rezultă din cuprinsul petiției, nemulțumirile petentului sunt legate de modul în care a fost soluționată contestația la executare.

Ori, așa cum am arătat mai sus, Inspecția Judiciară nu poate cenzura în nici un mod soluțiile pronunțate de către instanțele judecătorești și nici nu se poate substitui acestora, prin formularea unor aprecieri proprii cu privire la modul în care trebuia tranșat litigiul, așa cum doresc de fapt petentul.

De asemenea, afirmațiile petentului, cu referitoare la presupuse fapte care se circumscriu ilicitului penal, nu pot fi verificate de către Inspecția Judiciară, a cărei competență se rezumă la verificările privind faptele care constituie „abaterile de la îndatoririle de serviciu” și la cele care „afectează prestigiul justiției”.

În consecință, față de considerentele expuse, concluzionăm că nu s-au identificat elemente care să releve comiterea de către *judecător* **AA** *din cadrul Judecătoriei* **Y** a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care sesizarea formulată de *petentul* **XX** urmează să fie clasată.

Pentru aceste motive:

DISPUN:

În temeiul art. 45 alin. 4 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, clasarea sesizării , în ceea ce privește săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute la art.99 lit. t) din Legea 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de către domnul judecător **AA** din cadrul Judecătoriei **Y**

Cu drept de a formula plângere, pentru persoana care a formulat sesizarea, la inspectorul-șef, în termen de 15 zile de la comunicare.

Prezenta se va comunica petentului și judecătorului vizat.

INSPECTOR JUDICIAR

A1000

Avizat – Director Direcția de Inspecție pentru judecători

Redactat și tehnoredactat: